

Om LIBEs besøg i Danmark 2008

I 2006 inviterede en gruppe flygtningevenlige danske NGOer Europa-Parlamentets Komite til Beskyttelse af Borgernes Rettigheder (LIBE) til at komme og kigge på asylansøgenes forhold i Danmark - vedlagt en grundig gennemgang af kritiske punkter.

I februar 2008 annoncerede delegationen så pludselig dens ankomst til Danmark i april. I mellemtiden var halvdelen af de oprindelige afsendere dog ikke aktive mere, men heldigvis sprang en håndfuld andre til - bl.a. Flygtninge Under Jordan. Sammen med SOS mod Racisme, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Amnesty Nu, Bedsteforældre for Asyl, værestedet Muhabet, psykiater Bente Rich og Dansk Flygtningehjælp fik vi stablet et program for besøget på benene i samarbejde med LIBEs sekretær.

Vi sendte en række case stories til dem i forvejen sammen med en masse tal og undersøgelser om asylansøgere i Danmark.

Delegationen bestod af 8 parlamentsmedlemmer fra forskellige lande (3 fra Danmark), en række politiske medarbejdere og sekretærer, 3 journalister og 10 tolke. De ankom 11. april kl. 18 til Europa-Huset i Gothersgade, hvor vi bød på lidt eksotiske småretter. Så var der ellers kun lidt under 2 timer inkl. spørgetid til at fremlægge hele vores række af kritikpunkter overfor den danske asylpolitik! Vi holdt 7 korte oplæg, som de også fik på papir - om stramninger i udlændingeloven, asylproceduren, faldende antal, lave anerkendelsesprocenter, lange opholdstider, sygdomsbilledet, selvmordsraten, "motivationsfremmende foranstaltninger", begrænset skoleadgang, uledsagede børn som forsvinder, fængsling af asylansøgere... Delegationens formand, Panayiotis Demetriou, sagde: "Danske politikere er nødt til at se på realiteterne i stedet for at hænge sig i bureaukrati. Det er jo asyllovgivningen, der betyder, at folk sidder 10 år i danske asylcentre.

Efter 10 år kan man ikke sende familierne tilbage, de har intet at tage tilbage til. De lever her uden uddannelse og job, og staten betaler. Som menneske sympatiserer jeg med flygtningenes situation i Sandholmløjren, og jeg undrer mig over, hvordan et civiliseret samfund kan tillade sig at behandle sine borgere sådan."

To asylansøgere fortalte selv om, hvordan de oplevede deres situation, den ene en ung pige, som er vokset op i lejrene.

Der blev spurgt meget interesseret til, hvilken status de afviste havde, hvorfor børnene ikke måtte gå i folkeskole, hvad "motivationsfremmende foranstaltninger" går ud på, om det er kriminelle asylansøgere, der fængsles osv.

Næste dag var de på rundvisning til Sandholm + fængslet, Kongelunden + møde med Røde Kors, og på besøg i ministeriet - ministeren selv havde dog ikke tid til at modtage dem (det var første gang, de var ude for det efter besøg i 10 andre europæiske lande) og havde i øvrigt først svaret et par dage inden.

Nogle af os fra NGO-gruppen fik lov at følge med dem rundt og supplere Røde Kors' oplysninger, og vores indtryk var, at de var absolut tilfredse med de fysiske forhold, som er ren luksus i forhold til de enorme lejre i Sydeuropa. Ikke desto mindre var de meget negative over effekterne af de lange opholdstider, som de ikke kunne se nogen forklaring på - og over den række af områder, hvor asylansøgere bevidst diskrimineres i forhold til andre borgere (skolegang, uddannelse, arbejde, meldepligt, fængsling osv.).

Den endelige rapport kan downloades på vores hjemmeside www.flygtningeunderjorden.dk under Bibliotek / Artikler.

Konklusionerne i den endelige rapport er meget skarpe:

- Det kritiseres voldsomt, at de afviste asylansøgere kan opholde sig i mere end 10 år i asylcentre uden nogen form for rettigheder i samfundet. Desuden er rapportøren alarmeret over, at der ikke er nogen øvre grænse for, hvor længe asylansøgere kan sidde i fængsel med henblik på deportation.
- Forholdene i centrene er som sådan udmærkede, men ikke egnet til at opholde sig i en længere periode.
- Rapporten anbefaler, at Danmark giver beskyttelsesstatus til de afviste asylansøgere, som ikke kan hjemsendes, både med henblik på deres integration og for at afværge de psykiske følger af deres usikre situation. ”Det virker paradoksalt at presse folk til at vende hjem frivilligt til et land, som Danmark ikke kan sende dem tilbage til ifølge international lov”, skriver Martine Roure.
- Regeringen opfordres specielt til at genoptage sager for afviste irakere i lyset af den aktuelle ustabile situation i Irak, med henblik på at give dem international beskyttelse.

D. 23. oktober var ministeren indkaldt til åbent samråd i Folketinget for at svare på rapportens kritik. FUJ overhørte samrådet, hvor ministeren (ikke overraskende) arrogant afviste hele rapporten – den er skrevet af en gruppe EU-politikere, som ikke har nogen ekspertise eller erfaring på området, og det kommer der ikke flere danske opholdstilladelser ud af. Årsagen til de lange opholdstider og børnenes dårlige tilstand er, som hun har sagt så mange gange, at forældrene ikke accepterer deres afslag og rejser hjem.